

Манастир Војловица: Сахрањен игуман Димитрије

Дана 12. септембра 2019. године у присуству многобојног свештенства и верног народа сахрањен је отац Димитрије, игуман манастира Војловице. Свету архијерејску Литургију служио је Његово Преосвештенство Епископ банатски г. Никанор.

Саслуживали су архимандрити Нектарије (Татарин) – настојатељ манастира Средишта, Рафаило (Голушин) – игуман манастира Височке Ржане; протојереји-ставрофори Радослав Радмановић – архијерејски намесник панчевачки, Љубиша Милић – архијерејски намесник црепајски, јеромонаси: Мојсије (Сарић) – настојатељ скита Четрдесет севастијских мученика у Ковину, Козма (Митровић) из манастира Ћириловца; јереји Бојан Гавриловић из Долова и Милош Ранисављевић из Панчева; као и ђакони Милош Мизић из Панчева и Игор Томасини из Вршца.

-Данас сабрали на светој Литургији приносећи Богу жртву и помолили се за

онога који је овој светој обитељи служио верно од онога тренутка када је постављен да се нађе на њеном челу и да за оне који су долазили овде служи сету Литургију, да их исповеда и причешћује, игумана Димитрија кога данас испраћамо пред лице Божје. Нама данас преостаје да се помолимо Богу и нема другог што би онај који се данас растаје од нас пожелео, него да се за њега Богу молимо знајући чврсто и верујући Духом наше вере и искуством светих Божјих које и данас славимо и прослављамо да једино та вера, нас спасава и да нам та вера једино помаже да будемо вечно са Богом, јер без Васкрсења Христовог све је узалуд па и наше рођење и живот наш и свакако престанак живота – физичка смрт и прелазак из овог света, материјалног у вечни. Господ је све учинио да данас и увек будемо са њим, а и наши блажено упокојени који се од нас растају телом и физички. Знамо чврсто да отац Димитрије неће заборавити ни ову свету обитељ ни нас, али је и наша обавеза да га се сећамо. О њему сада можемо доста говорити. Међутим, он данас одлази пред праведног судију. У педесетпрвој години напушта нас он који је могао још својој цркви помоћи и помагао је заиста до последњег свога корака. Памтићемо га као човека благе нарави и као послушног, правог монаха. И његова болест може нам послужити као пример, јер и то је Божији дар. Све што од Бога долази, то нама приличи и пристаје и Бог ће нам бити на помоћи да све издржимо. Господу нека буде слава за све, а оцу Димитрију нека је вечан помен, беседио је владика Никанор.

На монашком Опелу беседио је јереј Милош Ранисављевић:

-Преосвећени Владико, часни оци, духовна децо оца Димитрија, драга браћо и сестре, на празник Усековања главе Светог Јована Крститеља тужна вест нас је све изненадила, а то је да се упокојио у Господу наш драги отац Димитрије, игуман манастира Војловице, кога смо многи од нас сматрали за свог духовног оца и путеводитеља на нашем путу спасења. Рођен 13. марта 1968, године. Драган му је било крштено име. Још у раној младости показивао је своју велику љубав према Богу и Цркви, а као радник на Старом Тамишу своје слободно време користио је за одлазак у манастир Баваниште који се обнављао и у чијој обнови је учествовао, и тамо спознао лепоту монашког живота и пронашао свој душевни мир. Ту се и замонашио и добио име Димитрије. По потреби своје монашке службе Богу 2007. године долази у манастир Војловицу, манастир окружен рафинеријом са малим бројем верника, у коме своје монашке просторије дели са радницима рафинерије и међу којима ће касније бити омиљени отац Димитрије. Својом љубављу, топлином речи, спремношћу свакоме да помогне, духовним саветима и молитвом оца Димитрија, манастир Војловица постаје духовна оаза и место

проналаска душевног мира многим верницима из Панчева, Београда, околних села па и шире.

Данас се са тугом опрашатамо од његовог овоземаљског пута и једина нам је нада и утеха у Господу и Спаситељу нашем Исусу Христу, Који је и сам умро и Васкрсао, својом смрћу и Васкрсењем смрт победио и Царство вечнога живота отворио за све слуге и следбенике своје од краја до краја времена. У Њему је награда и плата свакоме ко Њему служи и Њему следује јер је Он, Васкрсли и живи Господ наш рекао: „Тамо где сам ја, тамо ће и слуга мој бити“. И нама у овоме часу, не остаје ништа друго него да се поклонимо вољи Оца нашега небеског и да сви заједно кажемо заупокојену молитву: Упокој Госпode душу слуге Твога игумана Димитрија, опрости му по милости и доброти Твојој све грехе, које је као човек учинио и уведи га, Госпode у славу Твоју, тамо где нема ни бола, ни плача, ни уздисања, већ где је живот бесконачни. Амин. Бог да му душу прости.

Отац Димитрије је отишао у манастир Баваниште у јуну 2002. године као искушеник Драган. Ту је и замонашен као малосхимник 6. новембра (24. октобра) 2003. године. Исте године 21. новембра је рукоположен у чин јерођакona у Вршцу, у Владичанском двору, а сутрадан је рукоположен у чин јеромонаха у манастиру Баваништу од стране тадашњег администратора Епархије банатске Епископа жичког Хризостома, док је јануара 2007. године са благословом Епископа банатског Никанора постављен за игумана манастира Војловице. Отац Димитрије је оставио за собом велики духовни рад бивајући многимa и клирицима и верном народу духовник и молитвеник. Ревносно је пазио на манастир Војловицу, који је у непосредној близини рафинерије нафте пролазио кроз многе изазове. Игуман Димитрије је сахрањен на манастирском гробљу у близини олтарa Цркве којој је верно служио. Господ нека га упокоји и подари му вечни помен.

- Извор: Епархија банатска & spc.rs